

WIELKOPOLSKI DZIENNIK LUDOWY

PIERWSZE PISMO CODZIENNE CHŁOPÓW

CENA NUMERU 5 ZŁ

ROK II, Nr 19 (184)

PIĄTEK
21 stycznia 1949 roku

Wsch. sŁ. 7.33, zach. 16.02

Doniosła uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów

Milion sztuk trzody chlewnej będzie zakontraktowane w roku bieżącym Wydatna pomoc Państwa dla rolników-hodowców

W dniu 18 bm. odbyło się posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, na którym zatwierdzono m. in. projekt szeroko zakrojonej akcji kontraktowania trzody chlewnej. W roku bieżącym zakontraktowany będzie 1 milion sztuk trzody chlewnej, tłuszczowo - mięsnej i 125 tys. sztuk trzody chlewnej bekonowej.

Ze względu na to, że akcja kontraktowania ma być przeprowadzona przede wszystkim wśród mało- i średniorolnych chłopów, Min. Skarbu ustalił nowe, dogodniejsze stawki ubezpieczeniowe trzody chlewnej, z uwzględnieniem stanu majątkowego mało- i średniorolnych chłopów.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu w celu udogodnienia hodowli kontraktowanej trzody chlewnej, będzie zaopatrywało rolników - hodowców w pasze treściwe. Pierwszeństwo w nabywaniu pasz będą mieli ci rolnicy, którzy przy kupnie okażą umowy kontraktowe. Dostawa pasz treściwych przewidziana jest na miesiące wiosenne i letnie.

Plan zakontraktowania miliona sztuk trzody chlewnej stanowi zasadniczy krok w ramach polityki Rządu, zmierzającej do poparcia hodowli zwierzęcej i znacznego zwiększenia jej obecnego stanu. Tegoroczne bowiem osiągnięcia w zakresie produkcji roślinnej stwarzają doskonałe warunki dla podjęcia prac nad po ważnym wzmocnieniem produkcji zwierzęcej, a to w celu pokrycia istniejących po wojnie niedoborów mięsno-tłuszczowych. Dzięki obniżeniu norm przemian uzyskaliśmy pokaźne zwiększenie ilości paszy. Ponadto stosunek cen zboża i artykułów zwierzęcych kształtuje się bardzo korzystnie dla hodowcy.

Minister Hilary Minc, przedstawiając w referacie na Kongresie Zjednoczeniowym ważniejsze zagadnienia rolnicze w 1949 r. — na pierwszym miejscu wymienił konieczność likwidacji „uwsteczniczenia w stosunku do zamierzeń”, jakie obserwuje się na odcinku wzrostu pogłowia trzody chlewnej. Minister Minc zapowiedział wówczas, iż „uczyni się wszystko, aby możliwie szybko osiągnąć szybszy wzrost hodowli w ogóle, a trzody chlewnej w szczególności.

gółności. Odpowiednie środki finansowe zostały przewidziane”.

Plan inwestycyjny na rok bieżący przeznacza 5,2 miliarda zł na podniesienie produkcji hodowlanej, przy czym ok. 3 miliardów zł pochłonie akcja bezpośrednia w majątkach państwowych, gdzie do 1 lipca br. stan trzody chlewnej osiągnie wzrost o 128 procent w stosunku do roku ub. Pozostała suma 2,2 miliarda zł przeznaczona została na akcję pośrednią w gospodarstwach chłopskich, jak zwiększenie dostaw pasz, rozbudowa służby weterynaryjnej, premiowanie produkcji hodowlanej itd.

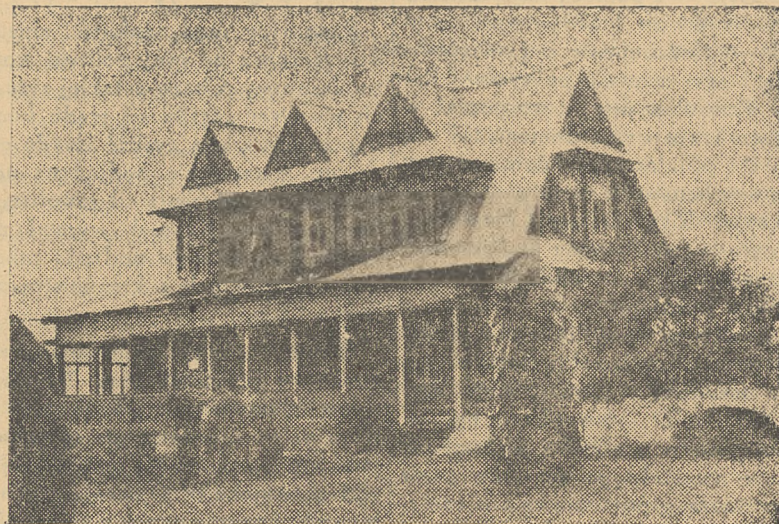
Już wówczas zapowiedziane zostało w sposób miarodajny, iż zastosowane będą środki specjalne dla osiągnięcia przełomu w dziedzinie wzrostu produkcji zwierzęcej. Wśród

tych środków minister Minc wymienił organizację kontraktowania trzody chlewnej.

Uchwała Komitetu Ekonomicznego oznacza zatem rozpoczęcie realizacji najważniejszego z zapowiedzianych środków.

Wydaje się nie ulegać wątpliwości, że konsekwentne posunięcia Rządu na odcinku polityki hodowlanej osiągną zamierzony cel i doprowadzą do poważnego zwiększenia produkcji mięsa i tłuszczów. Gwarantują one chłopu - hodowcy korzystne warunki zbytu żywca po ustalonej cenie, zapewniają zaliczkę, premię i pierwszeństwo w dostawie pasz treściwych.

Uwzględniając oczekiwane wyniki tych posunięć, narodowy plan gospodarczy na rok 1949 przewiduje produkcję 488 tysięcy ton mięsa wieprzowego oprócz 121 tys. ton mięsa wołowego. W ten sposób nastąpi wydatna poprawa w dziedzinie zaopatrzenia ludności pracującej w mięso i tłuszcze.

Dom w Poroninie, w którym mieszkał Włodzimierz Lenin, w czasie pobytu w Polsce

25 rocznicę śmierci Lenina będzie obchodzić cała Polska

Cały kraj przygotowuje się do obchodu 25-rocznicy śmierci twórcy państwa socjalistycznego, wielkiego przyjaciela ludu polskiego — Włodzimierza Lenina.

Ze wszystkich stron Polski napływają meldunki — o przygotowaniu uroczystych akademii z referatami i częścią artystyczną, ilustrującą działalność i życie wielkiego wodza międzynarodowego proletariatu.

Światlice organizują pogadanki, wystawy dzieł Lenina i o Leninie.

Zespoły świetlicowe przygotowują recytacje wierszy i wyjątków z dzieł Lenina.

W szkołach pedagogowie przygotowują pogadanki o Leninie. Uczniowie przygotowują specjalne numery gazetek ściennych, poświęcone Leninowi.

Centralna uroczysta akademie, poświęcona 25 rocznicy zgonu Lenina odbędzie się w Warszawie 21 bm., o godz. 18-ej, w Teatrze Polskim. Na akademii referat wygłosi przedstawiciel Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Uroczyste akademie odbędą się również we wszystkich zakładach pracy.

Polsko - holenderskie rokowania handlowe

W ostatnich dniach rozpoczęły się w Warszawie polsko - holenderskie rokowania o zawarcie nowej umowy handlowej.

Delegacji holenderskiej przewodniczy p. dr C. W. Insinger, wicedyrektor departamentu w Ministerstwie Spraw Gospodarczych.

Przewodniczącym delegacji polskiej jest ob. Antoni Roman, doradca traktatowy w Ministerstwie Przemysłu i Handlu.

Walka włoskich robotników o prawo do pracy

Robotnicy przemysłowi i rolni we Włoszech południowych prowadzą konsekwentną akcję strajkową na znak protestu przeciwko projekto-

wanym przez pracodawców redukcjom.

Federacja robotników włókienniczych zapowiedziała na 20 bm. 24-godzinny strajk generalny we wszystkich fabrykach włókienniczych w prowincji neapolitańskiej. Strajk ten jest wyrazem solidarności wobec 48 robotnic pewnej fabryki tekstylnej. Robotnice, nie chcąc dopuścić do zdemontowania urządzeń fabrycznych i unieruchomienia warsztatu pracy — objęły zarząd fabryki.

W Apulii i Lucanii bezrobotni robotnicy rolni prowadzą nadal walkę o prawo do pracy. 18 bm. w 8 gminach prowincji Melfii odbył się strajk generalny, w czasie którego, z inicjatywy obszarników, dokonano zamachu terrorystycznego na sekretarza Izby Pracy w Melfii. Dwa strzały z broni palnej, oddane przez zamachowca, chybiły celu.

Zakończenie Zjazdu Administracji Rolnej we Wrocławiu

19 bm. zakończył obrady 3-dniowy Ogólnopolski Zjazd Pracowników Wojewódzkich i Powiatowych Państwowej Administracji Rolnictwa, poświęcony tegorocznym zagadnieniom produkcji roślinnej w Polsce. Zagadnienia te przedyskutowane zostały w 5-ciu komisjach: organizacji pracy terenowej, nasiennej - nawozowej i kontraktowania, wazzywno - sadowniczej, paszowej i ochrony roślin. Komisje szczegółowo rozpracowały plan państwo-

wy dla rolnictwa na rb. dla poszczególnych województw, przedyskutowały wszystkie sprawy związane z planem i ustaliły sposoby jego realizacji w ciągu całego roku.

Wyniki prac komisji omówione zostały na plenarnym zebraniu. Podsumowania obrad dokonali: dyrektor departamentu produkcji rolniej — ob. Pajak i dyrektor departamentu ekonomicznego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych ob. Pol.

Awans społeczny pracowników administracji Lasów Państwowych

Na kierownicze stanowiska w administracji Lasów Państwowych wysuwani są przede wszystkim ci pracownicy, którzy, oprócz fachowych wiadomości, wykazują wysoki stopień wyrobienia społecznego.

Po wojnie, do dnia 1 stycznia 1949 r., awansowało na leśniczych 3.218 gajowych. Z tej liczby na r. 1947/48 przypada 1.217 osób.

Poza tym, po przeszkoleniu 133 leśniczych awansowało na stanowiska nadleśniczych, 194 robotników i pracowników tartacznych na stanowiska kierownicze w tartakach.

Ponadto 361 robotników leśnych, po osiągnięciu odpowiednich kwalifikacji, awansowało na kierowników grup robotniczych.

Dla dobra narodu chińskiego armia ludowa może rozpocząć rokowania po przeprowadzeniu reform demokratycznych przez przeciwnika

Agencja Tass podaje z Sze-Si następujące oświadczenie przewodniczącego KC partii komunistycznej Chin — Mao Tse Tunga na temat obecnej sytuacji w Chinach:

„Minęło 2 i pół roku od chwili, kiedy w lipcu 1946 r. reakcyjny rząd kuomintangowski Nankinu naruszył — z pomocą imperialistów amerykańskich i wbrew woli narodu — porozumienie o zawieszeniu broni oraz uchwałę politycznej Rady Konsultatywnej i rozpoczął w całym kraju wojnę domową. W ciągu 2 i pół lat rząd kuomintangowski — wbrew woli narodu — zwołał fikcyjne Zgromadzenie Narodowe i ogłosił fikcyjną konstytucję, zarządził tzw. „mobilizację dla stłumienia powstania“.

Przypomniawszy, iż rząd kuomintangowski przekazał wszystkie prawa narodowe rządowi Stanów Zjednoczonych, Mao Tse-tung — szczegółowo omówił wydarzenia, jakie nastąpiły po zerwaniu przez Kuomintang porozumienia o zawieszeniu broni i uchwały politycznej Rady Konsultatywnej.

„Wojna domowa — powiedział Mao Tse-tung — podjęta przez reakcyjny rząd nankijski zgodnie z jego reakcyjną polityką wewnętrzną i zagraniczną, wtrąciła cały naród chiński w otchłań cierpienia. W odróżnieniu od Kuomintangu, komunistyczna partia Chin czyniła w okresie po kapitulacji japońskiej wszystko możliwe, ażeby skłonić rząd kuomintangowski do zaniechania wojny domowej i ustanowienia pokoju w Chinach.

Jednakże Kuomintang podjął wojnę wbrew woli narodu i komunistyczna partia Chin nie miała innego wyjścia jak tylko wystąpić zdecydowanie przeciwko polityce reakcyjnego rządu nankińskiego, oraz wziąć na siebie zadanie obrony narodowej niezawisłości i demokratycznych praw narodu.

W ciągu 2 i pół lat narodowo-wyzwoleńcza armia chińska zniszczyła główne siły wojsk kuomintangowskich. Sytuacja jest obecnie zupełnie jasna — podkreślił Mao Tse-tung — narodowo-wyzwoleńcza armia potrzebuje zadać jedynie kil-

ka silnych ciosów pozostałym jeszcze wojskom kuomintangowskim, a cały reakcyjny rządzący aparat Kuomintangu rozsypie się w pył.

Reakcyjny rząd nankijski zbiera dzisiaj żniwa ze swej polityki wojny domowej. Chcąc w takiej sytuacji uratować resztki sił rządu kuomintangowskiego, zyskać chwilę oddechu, a następnie podjąć na nowo próby zniszczenia sił rewolucyjnych, Czang Kai-szek wyraził na Nowy Rok życzenie podjęcia rokowań pokojowych z komunistyczną partią Chin.

Wysunięte przez Kuomintang warunki — zaznaczył Mao Tse-tung — są równoznaczne z kontynuowaniem wojny domowej, nie są zaś warunkami ustanowienia pokoju. Naród chce pokoju. Opierając się na tej woli, komunistyczna partia Chin składa następujące oświadczenie:

Narodowo-wyzwoleńcza armia chińska, dysponując dostatecznymi siłami dla definitywnego zniszczenia wszystkich pozostałych sił zbrojnych reakcyjnego rządu kuomintangowskiego w najbliższej przyszłości. Jednakże w imię jak najszybszego zakończenia wojny, urzeczywistnienia trwałego pokoju i ulżenia cierpieniom mas ludowych, komunistyczna partia Chin gotowa jest przystąpić do rokowań pokojowych z reakcyjnym rządem nankijskim lub z jakimkolwiek innym krajowym rządem kuomintangowskim

lub wreszcie grupą wojskową w oparciu o następujące warunki:

- 1) ukaranie zbrodniarzy wojennych,
- 2) zniesienie fikcyjnej konstytucji,
- 3) skasowanie wprowadzonych przez Kuomintang instytucji prawnych,
- 4) reorganizacja wszystkich armii reakcyjnych zgodnie z zasadami demokratycznymi,
- 5) konfiskata majątku dygnitarzy kuomintangowskich,
- 6) reforma rolna,
- 7) zniesienie zdrazieckich układów,
- 8) zwołanie politycznej Rady Konsultatywnej bez udziału w niej elementów reakcyjnych, celem utworzenia koalicyjnego rządu demokratycznego, oraz przejęcia całej władzy od reakcyjnego rządu kuomintangowskiego w Nankinie i jego lokalnych organów.

Komunistyczna partia Chin uważa, że wszystkie te warunki wyrażają powszechną wolę i życzenie narodu całego kraju.

Nowy „rząd” ateński

18 bm. nastąpił zwrot w kryzysie gabinetu ateńskiego. Król Paweł Glücksburg - Hohenzollern, działając zgodnie z instrukcjami amerykańskiego ambasadora Guada, wbrew konstytucji, powierzył Sofulisowi: utworzenie rządu, posiadającego wszelkie prerogatywy dyktatury. Ponadto wielki bankier Diomidis został

Evakuacja rządu Czang-Kai-Szeka z Nankinu do Kantonu

Agencja Reutera donosi, że od wtorku 12 pociągów dziennie opuszcza Nankin w kierunku Szanghaju i Kantonu. Pociągi te wywożą urzędników Kuomintangu oraz archiwizację ministerialną.

W piątek, 21 stycznia, nastąpi ewakuacja rządu Czang Kai Szeka do Kantonu.

Rzecznik ministerstwa spraw zagranicznych dr Shih-Chao-Yng za pośrednictwem ambasady i poselstwa państw obcych, że nową siedzibą władz kuomintangowskich będzie Kanton.

Korespondent agencji Reutera komunikuje, że w dniu 19 stycznia toczyły się silne walki o linię kolejową Peng-Pu — Nankin, o kilkadziesiąt kilometrów na północ od tego miasta.

Jak wynika z depeesz korespondentów amerykańskich, znajdujących się w Nankinie, główne siły

chińskich wojsk ludowych, w ilości około 350 tysięcy żołnierzy, koncentrują się w rejonie jeziora Hung-Tse, na północno-zachód od Nankinu, przed uderzeniem na stolicę Czang Kai Szeka.

Rzeka Jang-Tse-Kiang — ostatnia linia oporu Kuomintangu — obsadzona jest przez armię, liczącą najwyżej 150 tys. ludzi. Co prawda, w Sankou, o 500 km na południowo-zachód od Nankinu, generał Pai-Czung-Hsi dysponuje inną 150-tysięczną armią, ale nie wykazuje on żadnej ochoty do wysłania tej armii na pomoc Czang Kai-Szekowi.

Korespondenci amerykańscy nazywają plany obrony Jang - Tse-Kiang oraz rejonu Nankinu i Szanghaju „ostatnimi podrygami militarnymi Kuomintangu“ i „przed sięwzięciem samobójczym“.

Kapitał anglo-amerykański

opanowuje Indie

Agencja TASS donosi z Delhi, iż według informacji prasy tamtejszej, kapitał anglo-amerykański wzmacnia swoją działalność, zmierzającą do porządkowania im gospodarki indyjskiej. Mimo, że działalność ta wymie-

rzona jest przeciwko interesom narodu indyjskiego, koła rządzące Indii popierają te tendencje.

Dzienniki indyjskie podają, że ostatnio notuje się poważny wzrost inwestycji anglo-amerykańskich w różnych dziedzinach gospodarki kraju. Ponadto rząd indyjski zamierza zaciągnąć pożyczkę w wysokości 2 miliardów rupii w tzw. Międzynarodowym Banku Odbudowy, znajdującym się pod faktycznym zarządem monopolistów amerykańskich.

Kapitały anglo-amerykańskie inwestowane są głównie w rolnictwo, oraz w transporcie z prawie zupełnie pominięciem przemysłu.

Trudności gospodarcze Wielkiej Brytanii

Dziennik „Financial Times”, nawiązując do wzrastających trudności gospodarczych Wielkiej Brytanii, stwierdza, iż rząd nie jest w stanie przeszkodzić pogorszeniu się sytuacji gospodarczej.

„Financial Times” wyraża opinię, że niebezpieczeństwo kryzysu wzrasta z każdym dniem.

Francuscy robotnicy rolni przeciwko polityce rządu

W szeregu centrów rolniczych na południu Francji odbyły się wiece robotników rolnych, na których ostro potępiono obecną politykę gospodarczą rządu. Mówcy protestowali przeciwko ciężarom podatkowym, nałożonym na chłopów francuskich, oraz zwrócili uwagę na fakt coraz większych trudności w znalezieniu nabywców na artykuły rolnicze. Jako przyczynę braku zbytu dla tych artykułów — organizacje rolnicze podają

spadek siły nabywczej mas pracujących miast.

RADIO — TELEFON TELEGRAF

Wskutek silnej epidemii grypy wszystkie szkoły w departamencie Morbihan w Bretanii (Francja) zostały zamknięte aż do odwołania.

Jak donosi agencja TASS z Penjanu, w Korei Północnej odbywają się przygotowania do uroczystego obchodu 25-tej rocznicy zgonu Lenina.

W Waszyngtonie podano oficjalnie do wiadomości, że jeden z wyższych urzędników administracji marshallowskiej Howard Bruce złożył prośbę o dymisję na ręce prezydenta Trumana.

Wskutek mgły zderzyły się dwa statki amerykańskie w pobliżu New Jersey. Jednym ze statków był tankowiec, 10 osób zginęło, a kilkadziesiąt doznało ciężkich poparzeń.

Atak oddziałów Markosa na miasto Florina w Macedonii

Agencja Elefteri Ellada podaje, że oddziały greckiej armii demokratycznej, działające w Macedonii zachodniej, dokonały ataku na fortyfikacje północne miasta Florina.

Kronika polityczna

Wicepremier Rządu RP Antoni Korczyński przyjął w dniu 19 stycznia br. posła państwa Izrael, p. Izrael Barzilay.

Min. spraw zagr. Zygmunt Modzelewski przyjął w dniu 19 bm. ambasadora ZSRR w Warszawie p. Wiktora Z. Lebediewa.

Min. spraw zagr. Zygmunt Modzelewski przyjął w dniu 19 bm. ambasadora Wielkiej Brytanii w Warszawie sir Donald St. Clair Gainer.

wpadły do miasta i znajdowały się tam w ciągu przeszło 2 godzin.

Niespodziewany atak wojsk demokratycznych wywołał wielkie zamieszanie w szeregach garnizonu Floriny, który poniósł poważne straty. Oddziały demokratyczne wysadziły w powietrze magazyny wojskowe oraz szereg gmachów, załadowanych przez władze monarcho-faszystowskie.

Koleżeńka pomoc białostockich artystów plastyków

Ministerstwo Kultury i Sztuki za kupiło ostatnio za 60 tys. zł prace białostockich artystów plastyków: Bołozę, Gniatkowskiego, Niewiadomskiego, Wasilewicza i Zimmermana. Artyści ci przekazali w całości uzyskane sumy wdowie po tragicznie zmarłym artyście malarzu K. Pieńczykowskim.

cińskiej kontynuują akcję protestacyjną przeciwko prześladowaniu elementów opozycyjnych w Wenezueli. Jak donoszą z Hawany, przewodniczący Izby Deputowanych Rodon w imieniu Izby wystosował telegram do uczestników bloku panamerykańskiego, w którym domaga się ich interwencji w celu położenia kresu prześladowaniom politycznym w Wenezueli.

W Bogocie 50 kolumbijskich działaczy naukowych i kulturalnych — członków Kongresu — zwróciło się do obecnego rządu Wenezueli z prośbą umożliwienia wyjazdu w Wenezuelę b. prezydentowi Betankuru, oraz uwolnienia wszystkich więźniów politycznych.

Według wiadomości z Caracas (Wenezuela), w najbliższych dniach oczekuje się uznania przez Stany Zjednoczone rządu Wenezueli.

Obniżenie ceny mydła

Biuro Cen Ministerstwa Przemysłu i Handlu ustaliło, iż z dniem 20 bm. wchodzi w życie detaliczne ceny maksymalne na mydło do prania produkcji prywatnej i spółdzielczej. Nowe ceny wynoszą: 370 — zł (w sprzedaży detalicznej) za 1 kg mydła o zawartości 62 proc. tłuszczu oraz 270 — zł za 1 kg mydła o zawartości 45 proc. tłuszczu.

W ten sposób ceny mydła do pra-

nia produkcji państwowej, spółdzielczej i prywatnej zostały ustalone na tym samym poziomie. Obniżka cen mydła produkcji państwowej weszła w życie z dniem 1 stycznia br.

Globalne produkcji mydła do prania przedstawiają się następująco: produkcja przemysłu państwowego — ok. 30 tys. ton (wg. planu na rok bież.), spółdzielczego — 2 tys. ton i prywatnego ok. 6 tys. ton.

F.O.R. cię w biedzie poratuje
F.O.R. wsie nasze odbuduje

Związek Radziecki – tworem myśli i czynów Włodzimierza Lenina

Zbliża się dwudziesta piąta rocznica zgonu wielkiego rewolucjonisty, myśliciela i organizatora państwa radzieckiego, Włodzimierza Lenina. Hasła i nauki sformułowane i głoszone przez Lenina są dziś wcielane w życie i wypełniają się realną treścią w postaci historycznych przemian, jakie zaszły w Związku Radzieckim.

Związek Radziecki jest jedynym państwem socjalistycznym na świecie; państwem w którym rządzą robotnicy i chłopci, państwem, w którym został raz na zawsze zniesiony wyzysk człowieka przez człowieka; państwem, gdzie uznano, że każdy musi żyć z pracy własnej rąk, że każdy kto chce jest — musi pracować; państwem, w którym nie ma obszarników i kapitalistów — dlatego też nie ma i nie może być w ZSRR wyzyskiwanych i wyzyskiwaczy. Rewolucja październikowa rozprawiła się z burżuazją carską, z kapitalistami i obszarnikami, z bogaczami wiejskimi i miejskimi spekulantami, którzy żyli z wyzysku cudzej pracy. Związek Radziecki jako jedno z czołowych zadań postawił wprowadzić równość praw wszystkich narodów, wolność rozwoju kultur narodowych, zbudował nowy typ państwa socjalistycznego i zjednoczył 16 republik w Związek Socjalistycznych Republik Rad.

BOGACTWA, KTÓRE NIE ZOSTAŁY ZAPRZEPASZCZONE

Na ogromnej przestrzeni 22,5 milionów kilometrów kwadratowych, od pustyni polarnych Arktyki do słonecznego Kaukazu, napotykamy różne strefy klimatyczne i różne rodzaje gleby, stąd też wszechstronne możliwości rozwoju radzieckiego rolnictwa. Toteż po wprowadzeniu kolektywizacji, umaszynowaniu rolnictwa, przy gotowaniu kadr rolniczych — produkcja rolna jest jedną z największych w świecie.

Związek Radziecki (dzięki swej strukturze geologicznej) posiada wielkie zapasy bogactw naturalnych jak: żelazo, metale kolorowe, naftę, węgiel itp. Jeżeli chodzi o zapasy nafty, rudy manganowej i żelaznej, energię wód oraz wielkości obszarów leśnych — to Związek Radziecki zajmuje pierwsze miejsce na świecie, a jeżeli chodzi o węgiel — to zajmuje miejsce drugie.

Bogactwa te, rozrzucone po całym terytorium Związku Radzieckiego, dają możliwość rozwinięcia różnych gałęzi przemysłu, a jednocześnie dają możliwość racjonalizacji rozbudowy

ku Radzieckim, lecz na całym świecie.

PRACA — NAJWYŻSZĄ WARTOŚCIĄ

Dlatego chłopci, robotnicy i inteligencja pracująca, nie szczędząc swej ofiarnej pracy, budowali, a obecnie rozbudowują swoją socjalistyczną ojczyznę pod względem ekonomicznym, umacniając także z dnia na dzień wpływy polityczne na terenie międzynarodowym. Nie ma dziś na świecie takiego państwa, w którym praca robotnika byłaby tak ceniona, jak w Związku Radzieckim, nie ma na świecie takiego państwa, które stworzyło tak dogodnie warunki pracy dla wybitnych uczonych, jakie istnieją w Związku Radzieckim; nie ma chyba nigdzie takiego entuzjazmu młodzieży, jak w ZSRR; nie ma takiego państwa i być nie może, albowiem te możliwości mogą powstać jedynie w państwie socjalistycznym — które wie, że naród do dobrobytu, upowszechnienia kultury oraz do wszechstronnego rozwoju swoich obywateli.

Jeżeli sięgniemy pamięcią wstecz do rządów Rosji carskiej — to uświadamiamy sobie, że nie było bardziej

zacofanego kraju pod względem przemysłu, jak Rosja carska — aczkolwiek istniały wszelkie dane obiektywne ku temu, aby przemysł odgrywał przodującą rolę.

Natomiast Związek Radziecki, dzięki zdecydowanej woli Lenina i później Stalina, już w końcu drugiego planu pięcioletniego w 1938 r. przystąpił do gigantycznej rozbudowy przemysłu i był na pierwszym miejscu w Europie w wytwarzaniu produkcji przemysłowej. Dla przykładu podajemy, że w Rosji carskiej było tylko 25.784 fabryk i zakładów pracy, a w Związku Radzieckim już w roku 1938 ponad 100.000. Jeżeli zaś chodzi o wytwórczość produkcji przemysłowej, to była ona większa o 906 procent aniżeli w roku 1913. Natomiast od roku 1938 do roku 1941 zostało uruchomionych 3.000 nowych zakładów przemysłowych, a zakłady budowy maszyn produkują 54 razy więcej aniżeli w roku 1913.

Na podstawie tych cyfr widać, że przemysł w Związku Radzieckim rozwijał się w błyskawicznym tempie. **Rozbudowano nowe gałęzie przemysłu: samochodowy, budowy maszyn**

rolniczych, chemiczny, syntetycznego kauczuku, budownictwa obrabiarek, podnosząc przy tym wydajność pracy i uniezależniając się od rynku zagranicznego.

WIELKIE ZDOBYCZE WSI

Rozbudowa przemysłu w Związku Radzieckim stworzyła warunki do uprzemysłowienia rolnictwa, dlatego też śmiało twierdzimy, że **nowoczesna technika jest bazą socjalizmu na wsi**. Posiadanie traktorów, kombajnów i innych maszyn nie tylko ułatwia pracę chłopu, ale przyczyniają się także do osiągnięcia coraz to wyższych urodzajów — wykazując w wyrazny sposób wyższość nad drobnymi gospodarstwami chłopskimi.

Praca w kołchozach przynosiła z roku na rok polepszenie bytu kolchoźnika. Dla przykładu chcę przytoczyć dochody pieniężne kolchozów od roku 1932 do roku 1939. Dochody te zostały zwiększone z 4,6 miliarda rubli do 18,3 miliarda rubli — co dowodzi podniesienia produkcji rolnej, zwiększenia obszarów siewnych oraz zwiększenia wydajności rolniczej z jednoczesnym dalszym rozwojem przemysłu.

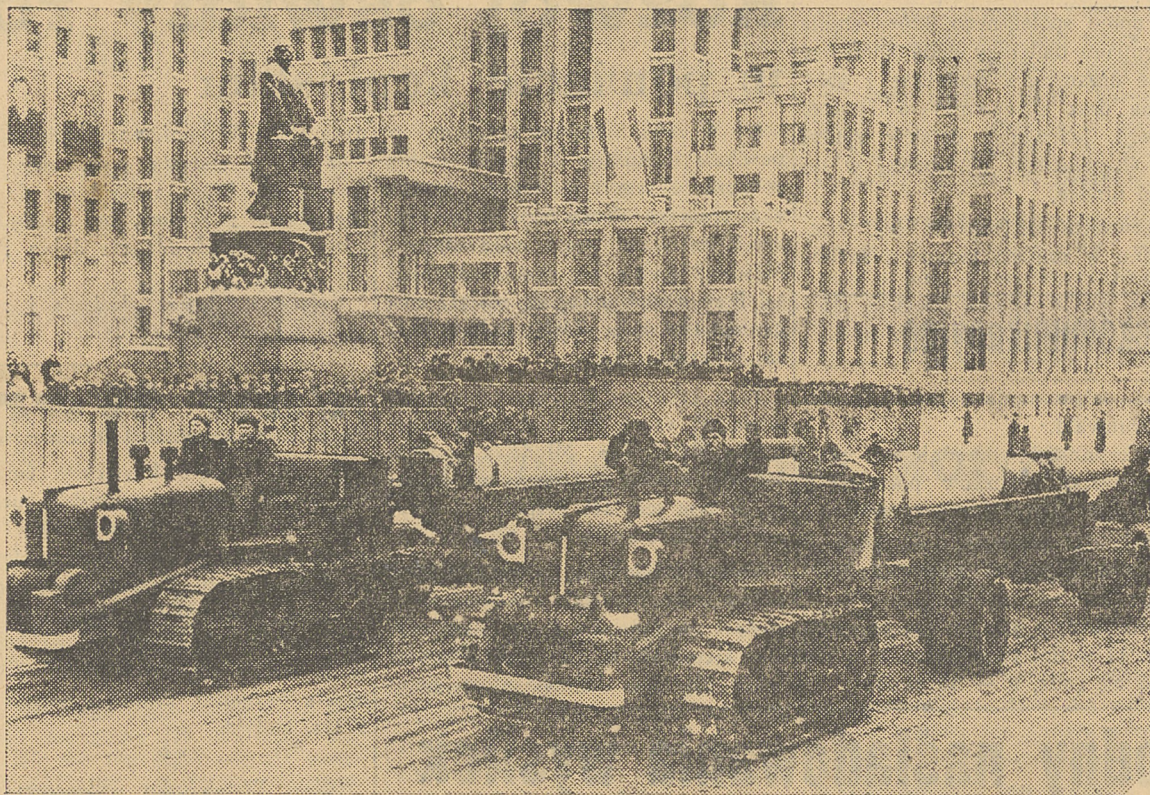
Narodom Związku Radzieckiego nie grozi kryzys ekonomiczny. Nic więc dziwnego, że **praca w ZSRR jest przedmiotem czci i honoru**, a przodownicy pracy epotykają się z odznaczaniami za ofiarną pracę.

Wielką uwagę zwraca się w Związku Radzieckim na naukę. Ciemnota, zanik kultury, analfabetyzm, pozostałości młodego państwa socjalistycznego w spadku po Rosji carskiej, zostały całkowicie zlikwidowane; nauka początkowa w ZSRR jest bezpłatna i obowiązkowa, co pozwoliło całkowicie zlikwidować analfabetyzm.

Po zwycięskiej wojnie naród radziecki przystąpił z wielkim zapałem do wykonania czwartego planu pięcioletniego, który trwać będzie do roku 1950. Realizacja tego planu to droga do podniesienia ZSRR na wyższy etap rozwoju socjalnego, to droga od socjalizmu do komunizmu.

Wielkie zwycięstwa narodu radzieckiego we wszystkich dziedzinach życia wiążą się nienaznaczalnie z imieniem Włodzimierza Lenina, a po jego śmierci z imieniem Józefa Stalina, który dzieło Lenina kontynuuje wytrwale, idąc drogą wytkniętą przez swego poprzednika i przyjaciela.

ALEKSANDER SZYCKO

Na straży zdobyczy ludu pracującego wsi i miast stoi potężna Armia Czerwona. Zdjęcie przedstawia ciężką artylerię na ulicach Mińska podczas defilady w 30 rocznicę Białoruskiej SRR

D. Bystrow

Tam, gdzie bywał Lenin

Mija ćwierć wieku od dnia śmierci Włodzimierza Lenina, Mija też 25 rocznica przemianowania Piotrogradu na Leningrad.

W Leningradzie znajduje się przeszło 200 miejsc, zapisanych złotymi zgłoskami w dziejach rewolucyjnej walki narodu rosyjskiego, miejsc związanych z osobą Lenina.

Spośród gmachów, związanych z osobą Lenina, wymienić należy Uniwersytet Leningradzki. Tutaj w r. 1890 przybywa 20-letni Włodzimierz Uljanow, by uzyskać pozwolenie na złożenie w charakterze eksternisty egzaminów końcowych, obowiązujących na wydziale prawnym. Lenin spotkał się jednak z odmową; wspomniano mu wydalenie z Uniwersytetu Kazańskiego za udział w wiecach studenckich oraz rewolucyjną działalność jego brata Aleksandra, straconego za zamach na cara. Dopiero następnego roku udało się matce Lenina wywalczyć dla syna upragnione zezwolenie. Wobec tego przyjeżdża on ponownie do Petersburga w roku 1891.

Żyją pamięć o wybitnych zdolnościach młodego Lenina, który w krótkim czasie zdołał samodzielnie przestudiować pięcioletni kurs uniwersytecki, zachowała mała sala konferencyjna Akademii Nauk. Tutaj Włodzimierz Lenin zdał w ciągu 20 dni 14 egzaminów i otrzymał ze wszystkich przedmiotów stopień celujący. Mimo zdecydowanej niechęci i niezyczliwości wobec utalentowanego eksternisty, komisja egzaminacyjna zmuszona była przyznać mu dyplom pierwszego stopnia.

Po złożeniu egzaminów Lenin powrócił do Samary. Pragnąc jednak znajdować się stale w centrum walki politycznej, wśród mas proletariackich, Lenin przeniósł się jesienią 1893 roku do Petersburga. Tutaj stał na czele marksistów petersburskich, tworzył „Związek Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”.

W tym okresie Lenin mieszkał najdłużej w domu przy Zaułku Kozackim, przemianowanym następnie na Zaułek Lenina. Tutaj właśnie znajduje się jedno z mieszkań - muzeów:

mały pokój zachował do dziś taki sam wygląd, jak przed z górą pół wiekiem.

W innym mieszkaniu przy Zaułku Tairowskim nocą z 8 na 9 grudnia 1895 roku Lenin został aresztowany. Po 14-miesięcznym uwięzieniu rząd carski zesłał go na 3 lata na Sybir. Po odbyciu kary zesłania zabroniono Leninowi mieszkać w Petersburgu i w innych wielkich miastach. Zamieszkał wobec tego w Pskowie, aby znajdować się w pobliżu stolicy. Lenin dwukrotnie przyjeżdża w tym czasie nielegalnie do Petersburga w sprawie gazety „Iskra”; w maju 1900 roku został tu ponownie aresztowany. Tym razem wysłano go pod konwojem do Podojska jako człowieka, „który przyjechał samowolnie”.

Tablice pamiątkowe na gmachu, w którym mieściło się Stowarzyszenie Ekonomiczne, a obecnie znajduje się biblioteka — na murach Instytutu Technologicznego i Elektrotechnicznego, jak również na wielu innych domach — opowiadają o przyjeździe Lenina do Petersburga w listopadzie 1905 roku — w momencie kulminacyjnym Rewolucji Rosyjskiej. Lenin występował wówczas na posiedzeniu pierwszej Rady De-

legatów Robotniczych i na masowych wiecach, prowadził wytężoną pracę, zespalał masy ludowe wokół partii. Do grudnia 1907 roku pozostawał w Petersburgu, a następnie zgodnie z decyzją Komitetu Centralnego Partii wyjechał ponownie zagranicę.

**

Wiele osób zwiedza codziennie mieszkanie - muzeum w jednym z domów na ulicy Lenina. Zachowano tu z pietizmem całe umeblowanie mieszkania, w którym przebywał Lenin do krwawych wypadków lipcowych (1917 r.), które zakończyły okres pokojowego rozwoju Rewolucji. Partia bolszewicka zmuszona była znów zejść w podziemie. Lenin wyjechał do miejscowości leńskiego Reznów, gdzie przez kilka miesięcy przemieszkał w szalasiu.

W domu na wybrzeżu rzeki Karpów ka znajduje się przekształcone później w muzeum mieszkanie, w którym w dniu 10 października 1917 r. odbyło się historyczne posiedzenie Komitetu Centralnego Partii. Na posiedzeniu tym uchwalono leninowską rezolucję w sprawie powstania zbrojnego. W wigiliję tego dnia Lenin przyjechał na parowozie do Petersburga, przebrany za pomocnika maszynisty.

Na licznych wycieczkowiczów czekają autobusy przed gmachem byłego Instytutu Smolnego. Tutaj w październiku 1917 roku znajdował się sztab rewolucji. Stąd Lenin i Stalin osobiście kierowali działaniami Czerwonej Gwardii. Tutaj na posiedzeniu Drugiego Wszechrosyjskiego Zjazdu Rad Lenin proklamował początek nowej ery w historii ludzkości — wprowadzenie władzy radzieckiej.

Dnia 26 stycznia 1924 roku, w pięć dni po śmierci Lenina, Zjazd Rad — najwyższa władza ZSRR — spełnił jednomyślnie żądanie mas pracujących miast w sprawie przemianowania Piotrogradu na Leningrad.

**

Lenin w swych wędrowkach emigracyjnych zahaczał również o Polskę, o tę jej część, jaka podówczas znajdowała się pod zaborem austriackim. Mianowicie w latach 1912 — 1914 Włodzimierz Lenin razem z żoną przebywał w Krakowie i w Ponoronie pod Zakopanem. Domek, w którym zamieszkiwał podówczas Lenin jest pieczołowicie konserwowany. Znajduje się tam obecnie muzeum, poświęcone pamięci wielkiego Rewolucjonisty.

IV Walny Zjazd Pow. ZSCh w Lesznie

W sobotę odbył się w Lesznie IV z rzędu doroczny Walny Zjazd Delegatów Powiatowego Zw. Samopomocy Chłopskiej, który zgromadził około 160 przedstawicieli wsi. Obradom przewodniczył Br. Borowy. Z ramienia Zarządu Wojew. ZSCh w Poznaniu przybyli: wiceprezes Barczyk, sekretarz Małinowski i kierowniczka Wydz. Kobięcego Nowakowa. OBRADY zostały poprzedzone występami chóru Liceum Pedagogicznego, który pod batutą prof. Sa-

W Krzemieniewie opiekują się biednymi

Gminny Komitet Opieki Społecznej w gm. Krzemieniewo, pow. Leszno, obdarował 55 biednych rodzin oraz 93 dzieci. Na osobę dorosłą przypadło po 1 kg cukru, 1 1/2 kg mięsa i 1 kg mąki pszennej. Każde dziecko otrzymało po 100 gramów cukierków, pierników, 1/2 kg cukru oraz 270 gr. mięsa.

Niezależnie od tego była rozdawana odzież i pieniądze, a 35 podo piecznych otrzymało także po 150 kg węgla. (ch)

Awanse robotników

(Wch) W licznych instytucjach i zakładach pracy w Gorzowie, stolicy Ziemi Lubuskiej, wielu robotników i pracowników awansowało z nowym rokiem na wyższe stanowiska.

Miedzy innymi kierownikiem Zakładów Wodociągów Miejskich został dotychczasowy maszynista zakładów J. Jarocki, który w czasie ubiegłych 4 lat wykazał pełną znajomość swej pracy i nieprzeciętną inicjatywę.

Pośrednictwo pocztowo-telekomunikacyjne w dzielnicy Grunwald

(CH) W związku z akcją rozszerzenia sieci placówek pocztowo-telekomunikacyjnych Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów w Poznaniu uruchomiła 17 bm. pośrednictwo pocztowo-telekomunikacyjne w dzielnicy Grunwald.

Ob. J. Musiał wicewojewodą lubuskim

(sz) Wojewoda poznański ob. St. Brzeziński wprowadził 14 bm. na stanowisko wicewojewody lubuskiego ob. J. Musiał.

Ob. J. Musiał był przed wojną pracownikiem warsztatów kolejowych. Po wojnie był wicedyrektorem, a w końcu dyrektorem Państwowego Urzędu Repatriacyjnego. Na tym stanowisku rozwijał bardzo żywą działalność opiekuńczą nad repatriantami i przesiedleńcami.

Znając dokładnie problemy przesiedleńcze i potrzeby gospodarze Ziemi Lubuskiej, będzie miał on wdzięczne pole pracy.

Nowemu wicewojewodzie życzymy jak najpomysłniejszych wyników pracy!

Co warto zobaczyć w Poznaniu?

TEATRY
TEATR WIELKI — „Goplana”, godz. 19.00.
PAŃSTWOWY TEATR POLSKI — „Przemysław II”, godz. 19.00.
TEATR NOWY — „Ożenek”, godz. 19.00.
TEATR KOMEDIA MUZYCZNA — „Jadzia wdowa”, godz. 20.00.
TEATR AKTORA I LALKI — „Dzieci pana majstra”, godz. 19.00.

melczaka odśpiewał m. in. „Pieśń o chłopskiej Polsce” i „Pieśń robotników polskich”. W przerwach przegrywała doborowa orkiestra miejscowej jednostki wojskowej.

Z obszernego sprawozdania, jakie złożył prezes ustępującego zarządu komisarycznego, Dorna, wynika, że osiągnięcia Związku Samopomocy Chłopskiej, zwłaszcza w ostatnich miesiącach, były bardzo poważne i to na wszystkich odcinkach pracy.

W obszernej i ciekawej dyskusji, jaka wywiązała się następnie, zabierali głos między innymi: ob. Wójta ze Świerczyny, Barchlewicz z Leszna, Sobolewski z Lipna i Wawrzyniak z Nowej Wsi. Wnieśli oni do dyskusji dużo ciekawych momentów z życia wsi.

W skład nowego zarządu zostali wybrani: prezes A. Dorna (Leszno, 0,5 ha) PZPR; wiceprezes E. Buni-

Nowoczesne osiedle robotnicze na przedmieściu Poznania

(Wch) Na Główniej, najbardziej zaniedbanym przedmieściu Poznania, planuje się założenie nowoczesnego osiedla robotniczego. Już obecnie poznański Zarz. Miejski rozpoczyna budowę dużego domu społecznego dla ludności tej części miasta.

Z domu społecznego, który stanie w centrum dzielnicy będą korzystać liczne organizacje społeczne i polityczne oraz pracownicy oibrymiej odlewni, jednego z działów zakładów Cegielskiego, położonego w tej części miasta.

Pierwszym budynkiem, jaki zbudowano w ramach planowej rozbu-

kiewicz (Leszno SL); sekretarz Fr. Kamiński (Leszno SL); P. Wójta (Świerczyna, 8 ha, PZPR); A. Grzesiakówna (Wolkowo, PZPR); W. Glapski (Gronowo, 6 ha, PZPR), B. Łosiak (Zbąrzewo SL), J. Marłyński (Jabłonna, 9 ha, SL); J. Słiwa (Gronowo, 2 ha, bezpart.).

Nie wolno ustawać w pracy lecz trzeba prowadzić ją dalej

(sz) W pracy organizacyjnej na szego Stronnictwa zauważyć można w terenie zarządy powiatowe, gminne i gromadzkie przodujące i bardzo aktywne, które mogą poszczycić się wspaniałymi osiągnięciami. Są i słabsze, gdzie praca „kuleje”. W powiecie szamotulskim powstał niedawno zarząd gminny we

Rozwój oświaty rolniczej w powiecie kępińskim

dowy, był wielki blok mieszkalny dla 50 robotniczych rodzin, pracowników zakładów Cegielskiego, które już od miesiąca zajmują nowe mieszkania.

Rozwój oświaty rolniczej w powiecie kępińskim

(g) W roku bieżącym są czynne w powiecie kępińskim 4 średnie szkoły rolnicze, w tym 3 męskie i 1 żeńska z internatem. Frekwencja w powyższych szkołach jest zadowalająca. Młodzież garnie się chętnie do nauki. Przy dwóch szkołach zostały zorganizowane koła ZMP. Dalsze koła są w organizacji.

Poza szkołami średnimi zorganizowano 35 szkół 3-letnich Przeposobienia Rolniczego. Młodzież w liczbie 216 została podzielona na zespoły, w tym jest 145 zespołów I stopnia i 71 II stopnia.

Celem należytego zorganizowania pracy oraz usunięcia niedociągnięć została zwołana 7 i 8 bm. konferencja kierowników i wykładowców szkół PR oraz komendantów gmin-

Godny naśladowania wysiłek Rady Społecznej do walki z analfabetyzmem

(ch) W dniu Święta Oświaty w ub. r. powstała w Lesznie Powiatowa Rada Społeczna do walki z analfabetyzmem. Rada ta, po przeprowadzeniu licznych konferencji z Inspektorem Szkolnym, na którym omówiono sposoby walki z analfabetyzmem oraz sposoby zebrania odpowiednich funduszy, zorganizowała kursy dla analfabetów.

W powiecie leszczyńskim przeważają półanalfabeci. Wiek ich jest różny. Waha się on od 15 — 50 lat. Kursy są finansowane częściowo przez Powiatową Radę Społeczną, częściowo przez Państwo. Jeżeli liczba uczestników nie przekracza 10 osób, nauka odbywa się na koszt Rady Społecznej, przy większej od

10 osób, nauka odbywa się na koszt Państwa.

Spłoszony koń przyczyną śmierci kobiety

(Ch) Onegdaj zdarzył się w powiecie żnińskim tragiczny wypadek. J. Borowski z Łysinina wyjechał wózkem na dworzec do Żnina. Po drodze wstąpił do swojej córki M. Kwiatkowskiej, zamieszkałej w Górze-Wybudowanie, którą miał zabrać na dworzec.

W pewnym momencie przestraszony koń poniósł, przy czym Kwiatkowska upadła na szosę rozbijając sobie głowę. Śmierć nastąpiła po kilku minutach.

25 milionów złotych premii

Wojewódzka Rada Narodowa w Poznaniu przystąpiła do podziału 25 milionów złotych nadzwyczajnych premii dla najlepszych gmin i gromad Wielkopolski i ziemi lubuskiej.

Sumę tę podzielono między 59 gmin, które w ub. roku najlepiej wywiązały się ze spłaty podatku gruntowego i funduszu oszczędnościowego rolnictwa.

Za premie te przeprowadzą wyróżnione wsie elektryfikację i radiofonizację oraz organizują sobie ośrodki maszynowe.

Na czele wsi kroczy gromada Niechowo w pow. gnieźnieńskim, która otrzymała 2 miliony zł, gmina Krzykosy w pow. średzkim otrzymała 1,5 mil. zł, a gromada Źródki w pow. tureckim 1 mil. zł.

W ten sposób wpłacony przez chłopów fundusz wrócił na wieś.

Chłopi z Obry zapraszają do siebie kino objazdowe

(ch) 7 km od Wolsztyna leży wieś Obra. Obra liczy obecnie ponad 1800 mieszkańców. W tej dużej wsi jest elektryczność i eala, mogąca pomieścić wielu mieszkańców swojej wsi. Pomimo tak doskonałych warunków lokalnych nie przyjeżdża tu „Film

Polski”, który w 1947 roku po raz pierwszy i na razie tylko ten jeden raz dał okazję oglądania wsi Obrze ciekawego filmu.

Mieszkańcy tej wsi i wielu jeszcze innych na terenie pow. wolsztyńskiego, czują się trochę urażeni tym, że w dobie tak wyraźnego rozpowszechniania kultury filmowej, są bojkotowani przez „Film Polski”. Nie tracą jednak nadziei, że w bieżącym roku stosunek „Filmu Polskiego” do wsi wolsztyńskiej zmieni się w sposób zasadniczy.

ZMP pomaga chłopom

(Wch) Młodzież Zakładów Cegielskiego, zrzeszona w ZMP kontynuuje akcję pomocy mało i średniorolnym chłopom wsi wielkopolskiej. Prawie codziennie wyjeżdżają do wielu wsi ekipy młodzieżowe, przeprowadzając remonty maszyn i sprzętu.

W ostatnich dniach młodzież ta pracowała wśród małorolnych parcelantów we wsi Sady w pow. poznańskim.

Z chwilą nastania pogodniejszych dni brygady robotnicze ZMP wyruszą na objazd dalszych powiatów Wielkopolski i Ziemi Lubuskiej.

nej dobie” wygłosił iósp. ośw. roln. inż. M. Zero. Referat wywołał obszerną dyskusję, która powinna przyczynić się do usunięcia różnych niedociągnięć w terenie.

Po dyskusji przeprowadzono lekcję pokazową, która dała możność początkującym wykładowcom zorientowania się, jak winny być prowadzone wykłady.

Nad Wartą

(B) Na terenie łowieckim Śmiłowo w powiecie szamotulskim urządziło polowanie 20 myśliwych. W czasie posiłku z inicjatywy profesora Uniwersytetu Poznańskiego dra Sajdaka, uczestnicy polowania urządzili między sobą składkę na rzecz akcji dożywiania dzieci szkolnych miasta Szamotuł. Składka przyniosła 5 tys. złotych.

(Wch) W związku z wprowadzeniem bonów tłuszczowych dla ludności pracującej na niektórych obszarach kraju szereg miejscowości wyłączone spod działania przepisów. Miedzy innymi Poznań uznano za o-

środek zaopatrzonej w tłuszcz. W chwili obecnej w placówkach państwowych i spółdzielczych znajduje się na terenie miasta około 120 ton tłuszczu w dowolnej rozprzedaży wśród ludności.

(sz) Dotychczasowy inspektor wojewódzki Wydz. Okr. ZSCh St. Filoda objął 15 bm. stanowisko kierownika Wydziału Organizacyjnego przy Zarządzie Wojewódzkim Stronnictwa Ludowego w Poznaniu.

(ch) W niedzielę odbył się w auli Uniwersytetu Poznańskiego koncert chórów Wielkopolskiego Związku Śpiewaczego. Na program złożyło się szeregi utworów. M. in. Sonety Krymskie oraz Ballada o Florianie Szarym S. Moniuszki. Ponadto sześć pieśni masowych, nagrodzonych na konkursach Ministerstwa Kultury i Sztuki i Polskiego Radia. Koncert transmitowało Polskie Radio na wszystkie rozgłośnie.

BIUROTECHNIKA

KAMZOL — KARŁOWSKI — POHLAND
WARSZTATY NAPRAWY MASZYN BIUROWYCH i ORGANIZACJA
POZNAŃ, UL. ŚW. MARCIN 64
telefon 98-67 2273z

OGŁOSZENIA DROBNE

H A N D L O W E

ARTYKULY skórzane: torebki, teki, walizy i parasole poleca: Aleksandra Morkowska, Poznań, Św. Marcina 22. 2552z

KONIE NA RZEŻ — kupuje STANISŁAW GAŁKOWSKI
Poznań, Zamkowa 7, tel. 31-35
Samochód do dyspozycji. 22z

NAUKA

KURSY stenografii i pisania na maszynie, wpisy Szkoła Przeposobienia Handlowego, plac Wolności 2. 2611z

Redakcja i Administracja: Poznań, ul. Dąbrowskiego 77, tel. Red. 90-40, nocny 45-09. Adm. 93-94.

CENNIK OGŁOSZEŃ:

Drobne — po zł 30 za wyraz (minimum 300 zł); poszukiwania pracy zł 15 za wyraz (minimum 150 zł).

PRENUMERATA MIESIĘCZNA

120 zł. Wpłacać na Konto P. K. O. Oddz. Poznań nr V-5626 lub Bank Gosp. Spółdzielczego oddział Poznań Nr 690.

WYDAWCZA: Nacz. Kom. Wyk. Stronnictwa Ludowego. Odpowiada za pismo Kolegium Redakcyjne. Drukarnia NKW SL, Warszawa. Skolimowska 5.

Mechanizacja rolnictwa na ziemi lubuskiej

ZSCh w porozumieniu z władzami osiedleńczymi organizuje na ziemi lubuskiej szereg nowych ośrodków maszynowych.

Jeszcze w okresie przedzimo-wnym powstała we wszystkich powiatach 32 ośrodki maszynowe, które ułatwią pracę mało- i średniorolnym chłopom ziemi lubuskiej. Nowe ośrodki otrzymają fachowo wyszkolonych instruktorów.

ROSNA KADRY OBSŁUGI ośrodków maszynowych

Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Łodzi wydelegowała na przeszkolenie do warsztatów reperacyjnych Technicznej Obsługi Rolnictwa w Kutnie, Pabianicach i Piotrkowie kilkadziesiąt osób.

Są to przeważnie robotnicy majątków państwowych oraz małorolni chłopci.

Przyszli traktorzyści rozpoczną po przeszkoleniu pracę w ośrodkach maszynowych.

Polle i Zagroda

Dlaczego powinniśmy popierać i rozpowszechniać krajową hodowlę owiec

W hodowli owiec dokonano dużego postępu. Wyhodowano rasy dostosowane do warunków gospodar-ki polowej. Medycyna weterynaryjna zapewniła skuteczne środki zwalczania chorób. I dlatego hodowla owiec należy obecnie do najbardziej opłacalnych gałęzi rolnictwa. Ołbrzymie zapotrzebowanie na wełnę, kożuchy i mięso gwarantuje jeszcze na długie lata wysoką cenę tych produktów. Obliczono, że na pokrycie potrzeb wełny w kraju powinniśmy hodować około 12 mil. owiec.

Dla przedwojennych przemysłowców obojętne było dobro narodowe. Importowali więc wełnę zagranicą, bo była tania. Podczas wojny ilość owiec obniżyła się do 800.000. Lecz już w tej chwili widzimy bardzo szybki rozwój hodowli. Przyrost ilości owiec stoi na pierwszym miejscu wśród innych zwierząt gospodarskich. (stan owiec powiększa się o 15 — 20 proc. rocznie).

Zapotrzebowanie na kożuchy w Polsce oblicza się w przybliżeniu na

około 500.000 rocznie, a na wyprodukowanie ich potrzeba około 3 milionów skórek, a owiec mamy zaledwie około 1 mil.

Hodowla owiec zasługuje na naszą uwagę rolników, organizacji społecznych i czynników państwowych. Rząd nasz doceniając wagę podniesienia stanu hodowli owiec daje na zakup zwierząt hodowlanych, a szczególnie owiec poważne, niskoprocentowane pożyczki, umożliwiając ich nabycie. Powiatowe Zarządy ZSCh przez swych instruktorów hodowlanych udzielają wyczerpujących informacji, w jaki sposób uzyskać pożyczkę i gdzie zakupić owce najbardziej odpowiednie dla danego terenu, uznanej rasy i typu, które zapewnią najwyższą opłacalność.

WOJEWÓDZKIE Zarządy ZSCh subwencjonują zakupy uznanych rozplodników (do 25 proc. ceny). Często idą z pomocą i Wydziały Powiatowe, zwracając nabywcy dodatkowo jeszcze 1/10 lub nawet 1/5 części kwoty, wydatkowanej na zakup owiec.

Dla ułatwienia prac nad rozpowszechnieniem i podniesieniem hodowli owiec ZSCh zorganizował Zrzeszenie Hodowców Owiec, którego koła są w każdym powiecie. Do Zrzeszenia Hodowców Owiec winien należeć każdy posiadacz owiec, by skoordynowanym wysiłkiem przyspieszyć i poprowadzić hodowlę w porządnym kierunku.

W zrozumieniu potrzeb kraju winno się szeroko rozprzestrzeniać hasło: „W każdym gospodarstwie

owca!” Hasło to musi objąć swoim zasięgiem wszystkich rolników, a szczególnie chłopów — samopomocowców.

Inż. J. Krautforst

Współzawodnictwo pracy robotników folwarcznych

We współzawodnictwie w 245 majątkach Państwowych Nieruchomości Ziemiskich w woj. gdańskim wzięło udział 5 tys. osób. Tytuł przodowników pracy uzyskało 107 pracowników, wykonywujących stale po 200 proc. normy.

Nagrodę wojewody gdańskiego dla najlepszego przodownika pracy na wsi przyznano P. Nodze, fernalowi majątku Lisewo, w powiecie gdańskim, który otrzymał wysokomleczną krowę.

Rośliny przemysłowe są bardziej opłacalne niż zwykłe zboża i okopowe

Rozróżniamy dwa systemy gospodarstwa: ekstensywny i intensywny: system ekstensywny z przewagą zbóż i system intensywny z przewagą roślin przemysłowych jak: buraki cukrowe, mak, rzepak jary i ozimy, len, konopie, cykoria, ziola leonizyczne, warzywa, itd.

Uprawa samych tylko zbóż jest mało opłacalna, wymaga robotizacji tylko w pewnych okresach wpływa ujemnie na strukturę i wydajność gleb. Przy systemie tym trudno jest racjonalnie chować i żywić inwentarz. Jest to system stary, świadczący o zacofaniu rolnika. System zaś intensywny, oparty na płodozmianie, planowaniu i racjonalnym rozdziale pracy świadczy o nowoczesnej gospodarce. Wprowadzenie roślin przemysłowych podnosi wydajność gleb, poprawia ich strukturę, umożliwia racjonalną hodowlę i żywienie.

Rozmaitość roślin przemysłowych umożliwia równomierny rozkład prac w polu od wczesnej wiosny, aż do późnej jesieni. Ceny płacone przez państwo za rośliny przemysłowe są stałe i z góry podane. Za

liczki gotówkowe i zaopatrzenie w nawozy sztuczne nie wymagają nakładów gotówkowych rolnika.

Ma to olbrzymie znaczenie zarówno dla rolnika producenta jak i całego państwa. Przez wprowadzenie roślin przemysłowych zmienia się radykalnie system dotychczasowej gospodarki. Z systemu zacofanego przechodzimy w system nowoczesny.

Produkty wytwarzane przez rolnika jako półfabrykaty są przetwarzane na produkty gotowe przez fabryki państwowe — przez robotników. Odpadki roślin przemysłowych, jak liście buraków cukrowych, wytloki, wywar z gorzelnii, stanowią pierwszorzędą paszę dla inwentarza. Są to odpadki cenne i zdrowe.

Uprawa maku prócz drogiego nasienia daje poważne dochody za główki makowe (3.000 zł za 100 kg makówek). Uprawa rzepaku ozimowego, który dojrzewa przed zimą, ułatwia rozkład prac i umożliwia zasiew poplonów strączkowych i rzepy ścierniskowej. Rośliny przemysłowe ułatwiają organizację pracy i jej rozkład. Korzyści, jakie osiąga rolnik przez wprowadzenie roślin przemysłowych, należy wykorzystywać i uwzględnić w preliminarzu zasiewów wiosennych, który powinien być sporządzony już w okresie zimowym.

Inż. S. E.

OGŁOSZENIA DROBNE

ZGUBY

ZGUBIONO Wojskową Kartę Rejestracyjną na nazwisko Karpiński Henryk, ur. 4.12.1924 r. w Warszawie — wydaną przez Obwodową Komisję RKU w Michalinie — grudzień 1944 r. Znalazcę prosi się o zwrot za wynagrodzeniem pod adres: Warszawa, ul. Czerwonego Krzyża 21/23 m. 39. 78-R

Plewy zbożowe w żywieniu świń

Plewy i suche okrychy z liści i kwiatów koniczyny oraz seradeli, a także plewy grochowe i bobikowe, podobnie, jak drobne siano łakowe, zerżnięte na sieczkę i zaparzone na kilka godzin ukropem, zastępują część ciowa w zimie paszę zieloną. Przez swe pobudzające trawienie działają, wpływają dobrze na zdrowie zwierząt. W braku suchych, zielonych pasz, używać można plewy owiesiane, pszenne, a nawet żytnie. Plewy jęczmienne zawierają kłujące i ostre ości, mogą spowodować niebezpieczne ska-

lenie gardła, tchawicy lub żołądka.

Plewy miękkie, seradelowe i sieczkę z drobnego siana łakowego dobrze jest mieszać z małą ilością sieczki ze słomy. Zmusza to świnię do żucia paszy, a kieszki do wzmożonego ruchu i sprzyja trawieniu. Sieczka ze słomy nie ma dla świni żadnej wartości odżywczej, jednak pobudzając trawienie, powiększa wyzyskanie pokarmów, zawartych w innych paszach.

Dr J. G.

TABELA WYGRANYCH 55 LOTERII

1-szy dzień ciągnięcia I-szej klasy

Wygrane po 500.000 zł padły na Nr 49951 w Bydgoszczy, Nr 75459 w w Kielcach.

Wygrane po 200.000 zł padły na Nr 72768 w Poznaniu.

Wygrane po 100.000 zł padły na Nr 30719 33247 51582 62161 65819 73565 75453 86976 88083.

Wygrane po 40.000 zł padły na Nr 33972 36666 41932 56913 76150.

Wygrane po 16.000 zł padły na Nr 12796 13958 24033 25345 29646 31744 38256 49602 55386 56691 60004 61489 62614 62676 66546 67504 73964 74929 79089 83892 83905 84304 84353 87886 89095.

Wygrane po 8.000 zł

380 4188 4473 4490 5209 5960 7408 7563 7854 8523 9374 10405 11325 12625 12871 14806 19310 20104 22464 24631 24814 25761 26922 27207 32134 36576 39478 44840 45695 47607 50007 50030 51783 52604 53104 54794 55198 55234 55522 57039 57390 58706 59779 60013 62026 62751 63853 65643 67945 68030 68357 69396 70913 72132 72365 74171 78409 79278 81593 82131 82650 83391 83949 84273 85747 86929 87193 91388 94552.

Wygrane po 4.000 zł

352 749 1872 924 2163 174 216 246 3148 349 866 4325 771 960 5882 266 7729 895 8285 439 605 773 896 9101 344 844 891 11979 12074 349 13032 404 483 14064 571 652 15428 16646 17093 144 236 314 544 934 18478 824 19427 492 815 828 973 20055 21287 425 525 539 22169 292 23011 159 161 459 948 25195 26026 27086 28467 708 30129 31467 723 32622 33791 927 34185 586 806 848 863 35096 36203 308 511 591 740 37202 222 38352 483 847 39113 325 625 847 869 40218 678 683 831 41181 435 790 823 964 42168 43009 140 815

Dalszy ciąg wygranych podany będzie jutro

Wygrane po 1000 zł

54 80 255 383 529 61 773 810 22 39 965 1029 309 43 539 59 659 96 901 34 43 69 2030 38 129 31 67 340 96 482 740 860 3101 045 269 77 589 673 849 76 902 13 50 63 76 4087 97 126 297 301 8 94 922 31 635 88 808 99 908 5049 96 170 317 9 402 58 757 834 70 6033 5 64 98 176 205 72 84 359 446 68 93 503 73 94 653 80 731 43 829 922 65 7084 382 425 36 46 89 302 15 38 646 724 26 41 66 835 916 41 8083 201 387 401 586 870 9247 369 84 643 5 70 711 74 825 36 41 56 932 10041 66 234 361 407 586 94 884 970 11055 085 166 322 98 503 748 62 88 12161 238 76 302 87 410 640 67 768 95 814 61 13114 278 355 511 78 772 4 803 60 14058 078 137 79 86 310 95 547 700 22 96 802 10 2 15445 719 97 898 16035 210 493 627 84 878 97 959 17379 430 59 734 846 73 99 972 18040 65 7 445 81 546 606 59 895 19015 82 116 389 464 512 44 93 607. 20039 119 89 277 358 98 492 549 706 830 33 21005 100 60 365 711 17 825 22095 110 83 338 73 496 578 697 702 82 993 23006 85 95 155 247 319 509 612 24 802 940 24015 55 155 71

Znaczenie pszczelarstwa dla drobnych gospodarstw

Zniszczenia dokonane przez wojnę w pszczelarstwie są bardzo duże. Dążyć należy za wszelką cenę do odbudowy i rozwinięcia pszczelarstwa do granic pozwalających nie tylko na pokrycie zapotrzebowania wewnętrznego, lecz i na nadwyżki z przeznaczaniem wywozu. Każdy pszczelarz docenia wartość miodu i wosku. W budżecie gospodarstwa kilkumorgowego dochód nawet z 5 do 10 uli jest duży, a cóż dopiero mówić o pasiekach 30 do 50 pniowych, których zbiór może stanowić podstawę utrzymania całej rodziny.

Umiejętnie prowadzona pasieka może dać średnią roczną wydajność z 1 ula około 5 kg miodu i 200 gr. wosku.

Przy rozważaniu zagadnienia pszczelarstwa nie można pominąć i korzyści, osiąganych z zapylania roślin przez pszczoły, które w siedemdziesięciu kilku procentach zapylają kwiaty roślin owadopylnych.

Kapitał inwestycyjny, potrzebny na założenie pasieki jest stosunkowo duży, ale procentuje dobrze, przy minimum nakładu, umiejętnej pracy. Gospodarstwa drobne, nie dysponujące odpowiednim kapitałem, chcące prowadzić pasiekę, winny pójść drogą zakładania pasiek spółdzielczych.

Pasieki winny być zakładane w formie spółdzielni pod egidą Samopomocy Chłopskiej, przez co udziałowcy otrzymują moralne gwarancje i znajdują poparcie finansowe. Udziałowcem może być każdy obywatel, który posiada udział. Odpowiedzialność streszcza się do odpowiedzialności li tylko udziałem. Udziałowiec posiadać może w pasiece swój ul jeden lub więcej, otrzymując ich numery.

Rolnik w udziale otrzyma corocznie do końca września ustaloną ilość np. 5 kg lipcowego miodu, gwarantowanego, bo z własnej pasieki. Poza tym udziałowiec może otrzymać w okresie świąt Bożego Narodzenia 2 litry miodu tzw. trójniaku.

Normy te, w zależności od miodowości danego okręgu, mogłyby ulegać zwiększeniu. Na kilka pasiek winien być zaangażowany pszczelarz zrający pszczelarstwo.

Spółdzielcza forma pasiek stworzy gwarancję, że miód, pochodzący z takich pasiek, jest prawdziwy i bez domieszek.

Dla rozwinięcia pszczelarstwa w Polsce, należałoby dążyć do ściślejszej współpracy spółdzielni pszczelar- larskich nad zagadnieniem uregulowania zbytu i cen oraz spraw zawodowych.

Sz. S.

«Nie zapominajcie o nas» mówią dzieci z Czerwonki

CIĘŻKI wóz toczy się w kierunku Makowa. Szofer wychyla głowę i pyta: obywatelu czy znacie okolice Makowa? Gdzie leży Czerwonka, ta najbardziej zniszczona wieś podczas działań wojennych?

— Chętnie podjadę — odpowiadam — wskażę drogę, idę właśnie do Czerwonki, gdzie ma się odbyć choinka dla dzieci.

Wsiadłem do paki z tyłu — patrzę, siedzą grupka zmarzniętych ludzi, obok nich jakieś pakunki, skrzynie i inne graty.

Nawiązana rozmowa wykazała, że trafiłem na ludzi, dla których uśmiech dziecka jest szczęściem. Jest to grupa ludowców z Zarz. Gł. ZSCH i Centrali Rolniczej Spółdz. SCH Oddz. Warszawski. Jadą do Czerwonki do najbardziej potrzebujących sierot i tych wszystkich do niedawna mieszkających jeszcze w bunkrach. Wiozą scenę, dekoracje i „tajemnicze” paczki. Co w nich jest — niewiadomo. Nie chcą zdradzić tajemnicy. Zobaczycie na miejscu — odpowiadają z uśmiechem. A no, zobaczmy...

Dojeżdżamy do celu. Barak — szkoła, przed nim gromada dzieci. Witają nas dzieci, inspektor szkol-

ny i prezes Zarz. Oddz. Pow. SL w jednej osobie, przewodniczący Rady Powiatowej, gospodarze i kierowniczka szkoły — Maria Guzek.

Zaczyna się robota. Wszyscy pomagają znosić dekoracje i ustawiać scenę. Sala okazuje się zoy: mała. Z łatwością usuwamy ścianę wewnętrzzną — teraz może pomieścić około 350 osób. Tyle właśnie skupiła choinka przystrojona w „bomby” i świecidełka. Przybył i starosta, z nim kilkanaście osób z Makowa. Za jeżdża auto znanego już w wielu wstch zespóru Teatru Kukielkowego „Chłopskiej Drogi” z „Szewczykiem Dratewką” i red. Osolińskim na czele.

ZAPALANIE świeczek rozpoczęło uroczystość. Dzieci śpiewają kolendy. Przemawiają: prezes Zarz. Pow. SL — Dębniak, starosta i przedstawiciel koła SL przy Zarz. Gł. ZSCH — Kiercz.

„Jesteśmy dziećmi wsi. W ciężkich warunkach zdobywaliśmy w Polsce sanacyjnej naukę po to, by tym wydajniej móc pracować z wami. Uważamy, że tylko uczciwą pracą bez wyzysku innych i nauką można dojść do wspólnego szczęścia, by móc wspólnie budować lepszą wieś.

wieś bez zawzięci i swarów, wieś sprawiedliwości społecznej”.

W tym na scenie zjawia się „Szewczyk Dratewka”, sensacja dnia. Za nim król, królowa, czarownica i smok, który porwał królową.

Ile też, ile przeżyć dała ta bajeczka dzieciom Czerwonki i okolic, które po raz pierwszy w życiu oglądały Teatrzyk Kukielkowy!

Po przeżyciu całej gamy wzruszeń dzieci deklamowały wierszyki, śpiewały kolendy i piosenki ludowe. Wreszcie nastąpił moment rozdawania podarunków — sierotom i najbardziej potrzebującym. 115 dzieci otrzymało podręczniki, przybory piśmienne, książeczki, pończoszki, słodycze i t. p. Przedstawiciel koła SL przy Zarz. Gł. ZSCH, Kiercz, przyrzekł dalszą opiekę nad najbardziej zniszczoną, a dźwigającą się z gruzów wsią powiatu makowskiego.

Organizowane w tym roku choinki — to odzew na apel Marszałka Sejmu Wł. Kowalskiego, który wezwał wszystkich działaczy ludowych do konkretnej roboty wśród chłopów.

Gminy będą pomagały uczącej się młodzieży rolniczej

Dla racjonalnej obsługi rolnictwa w najbliższej przyszłości kraj potrzebować będzie ok. 40 tys. inżynierów agronomów, specjalistów w 15 różnych dziedzinach rolnictwa, 600 inżynierów — meliorantów, ok. 1,500 mierniczych, ok. 1,500 mechaników rolnych i ok. 2000 lekarzy weterynarii, razem ok. 45 tys. specjalistów z wykształceniem akademickim. Do tego dochodzi jeszcze ok. 100 tys. techników z wykształceniem licealnym i średnim.

Obecnie pracuje w rolnictwie 11200 specjalistów w poszczególnych dziedzinach rolnictwa z tym że rocznie przybywa jeszcze 2.100 absolwentów wyższych uczelni oraz 25 tys. techników agronomów.

W związku ze stałą rozbudową rolnictwa polskiego, produkcji roślinnej i hodowlanej oraz stopniową przebudową struktury gospodarki rolnej zachodzi potrzeba **szkolenia zwiększonej ilości fachowych sił do pracy w rolnictwie.**

W chwili obecnej Państwo kładzie szczególny nacisk na szkolenie przyszłych kadr specjalistów w liceach rolniczych, które przygotowują młodzież do fachowej pracy terenowej. Ponieważ do liceów rolniczych uczęszcza młodzież ze środowisk robotniczych oraz młodzież ma-

ło- i średniorolna zachodzi konieczność udzielenia tej młodzieży szerokiej pomocy państwowej.

W tym celu Kancelaria Rady Państwa wydała okólnik do prezydentów wojewódzkich i powiatowych rad na rodowych w sprawie ustanowienia w budżetach samorządowych odpowiednich kwot na stypendia dla uczniów Liceów rolniczych.

W każdym budżecie gminy wiejskiej na rok bieżący będzie przewidziany kredyt na jedno stypendium w wys. 3 tys. zł. miesięcznie. W latach następnych budżet gminy będzie przewidywał dalsze stypendia dla młodzieży liceów rolniczych do liczby 3 w każdej gminie, aby w ten sposób wspomagać młodzież aż do ukończenia nauki.

Gdyby stan finansowy gminy wiejskiej nie pozwalał na wstawienie do budżetu odpowiedniej kwoty na stypendia, wówczas pieniądze na ten cel przeznaczy powiatowy związek samorządowy, któremu przyjdzie z kolei z pomocą w wypadku potrzeby związek samorządowy.

Przy wyborze kandydatów na stypendystów będzie wzięte pod uwagę młodzież kształcąca się już w liceach rolniczych oraz młodzież nieucząca się, z tych gmin, które nie posiadają dotychczas swoich stypendystów.

Dla ułatwienia akcji stypendialnej min. Rolnictwa i Ref. Rolnych będzie kierowało poszczególnych kandydatów na stypendystów, nieuczęszczających jeszcze do liceów, do odpowiednich liceów trzyletnich. Do liceów tych będzie kierowana młodzież z ukończonymi 7 klasami szkoły podstawowej, bądź też zdolna młodzież ze szkół przysposobienia rolniczego lub ze średnich szkół rolniczych.

Po 3 kg zboża z hektara na odbudowę Warszawy

(FM) Członkowie Stronnictwa Ludowego we wsi Międzyrzecze, pow. Świdnica, na ostatnim zebraniu postanowili opodatkować się po 3 kg zboża z ha na rzecz odbudowy Stolicy. Zbiórkę podjęli się przeprowadzić Tadeusz Lelito, Władysław Kurczewski, Stanisław Winsz i Jan Grzybowski.

Perspektywy rozwojowe powiatu siedleckiego

Uroczystość przyłączenia Siedlec do województwa warszawskiego zgromadziła cały aktyw samorządowy powiatu. Ołbrzymia sala Klubu Miejskiego w Siedlcach nigdy jeszcze nie była tak wypełniona jak w dniu konferencji, na którą przybył wojewoda warszawski, L. Dura, oraz sekretarz Woj. Kom. PZPR, Durajczyk. Liczne zgromadzeni przewodniczący GRN i ZSCH, Komisji Współdziałania, burmistrz, wójtowie i sołtysi, przedstawiciele SL i pozostałych partii, sekretarze PZPR oraz kierownicy urzędów nie zespólonych postanowili omówić nowe problemy i zapoznać z nimi wojewodę.

Konferencję zajął starosta pow. siedleckiego Bronisław Żak, w imieniu zebranych wyrażając radość z przyłączenia powiatu do woj. warszawskiego.

O PRZEBUDOWĘ WSI

— Przemysł w Polsce podnosi się z ruin — mówił wojewoda Dura. — Produkcja jego w stosunku do produkcji przedwojennej wzrosła o 31 proc. Zdajemy sobie sprawę z ogromnego wysiłku chłopów polskiego, ale rolnictwo pozostaje w tyle za rozwojem przemysłu. Dziś rolnictwo wkroczyło nie tylko w nową fazę rozwoju, ale poszczycić się może poważnymi osiągnięciami. Lec w dalszym ciągu chłop nie zdołał zapewnić sobie dobrobytu materialnego i szerokiego korzystania z dobrodziejstw kultury, które mu się należą. W Polsce mamy 1.700 tys. gospodarstw karłowatych i jasne jest, że fakt ten nie wpływa dodatnio na gospodarstwo podniesienie wsi.

Wiemy — mówił wojewoda — że przy użyciu siewnika rzędowego osiąga się oszczędności i podnosi stan zasiewów. Tymczasem często jeszcze można spotkać wśród nas plach-

tę zamiast siewnika, kosę i sierp zamiast żniwiarki, a zamiast młockarni — cepy. W tym stanie rzeczy żadna pomoc rządu nie zapewni dobrobytu wsi.

CZAS ZERWAĆ Z PRZESADAMI

— Wy, przedstawiciele samorządu, jesteście bezpośrednio związani z ludem i stąd wasze wielkie zadanie ułatwiania im pracy, zaspokajania potrzeb i pomniejszania trosk. Waszym obowiązkiem jest zerwanie zaslony, dzielącej człowieka pracy od siedzącego za biurkiem.

Stoją przed nami wielkie zadania. Jesteśmy w trakcie likwidacji wyzysku, lecz najbliższe nasze zadanie to wyzwolenie wsi spod wpływu zaboru i ciemnoty. Do 1951 r. postanowiliśmy zlikwidować analfabetyzm. Mało- i średniorolny chłop może i powinien korzystać z całego szeregu ulg, a jakże często korzystają z nich osoby, którym te ulgi wcale nie przysługują. Wy, Obywatele — zwrócił się wojewoda do zebranych — musicie przestrzegać, by na wsi zapanowała sprawiedliwość.

PLANY UPRZEMYSŁOWIENIA PODLASIA

Następny mówca, ob. Durajczyk podkreślił znaczenie sojuszu robotniczo-chłopskiego oraz rozwinał przed przedstawicielami samorządu plany uprzemysłowienia Podlasia. Przyłączenie pow. siedleckiego do woj. warszawskiego zapoczątkuje zmianę struktury gospodarczej powiatu z rolniczej na przemysłowo-rolniczą. W samych Siedlcach przewidziano budowę 4 fabryk, m. in. wytwórnię obuwia „Bata”. Tysiące zbędnych w rolnictwie rąk znajdzie w nich pracę, a przysłówiowe „miasto emerytów i kolejarzy”, za jakie uważano dotychczas Siedlce, stanie się głównym o-

środkiem przemysłu i handlu Podlasia.

Powiat siedlecki obejmujący obszar 1.987 km kw (198.760 ha) należał dotychczas do woj. lubelskiego, chociaż względy natury ekonomicznej i administracyjnej stwarzały naturalne ciążenie powiatu do woj. warszawskiego. Sama odległość Siedlec od stolicy, wynosząca 100 km, jest przekonywującym argumentem o słusznej przynależności administracyjnej do woj. warszawskiego. Włączenie Podlasia do ogólnopolskiego planu przebudowy oblicza gospodarczego kraju stwarza nowe przesłanki dla rozwoju gospodarczego i kulturalnego wsi podlaskiej.

OJCOWIE POWIATU RADZĄ...

W dyskusji poszczególni przedstawiciele gmin i gromad wypowiadali swe troski i plany. Poruszono sprawy: założenia nowych ośrodków maszynowych i traktorowych, usprawnienia komunikacji, upaństwowienia gimnazjum handlowego w Siedlcach, większego różnicowania wymiaru podatku gruntowego, podniesienia uposażeń sołtysów, reperacji starych i budowy nowych dróg i wiele innych.

Wójt gm. Sarnaki, ob. Mateuszuk przedłożył wniossek o gremialnym przystąpieniu wszystkich obywateli powiatu na członków TBS - RP. Wniosek przyjęto entuzjastycznie, jako wyraz radości z powodu przyłączenia powiatu do nowej jednostki administracyjnej.

W zakończeniu wojewoda warszawski ob. Dura podsumował wyniki dyskusji, zapewniając zebranych o jak najdalej idącym poparciu rządu dla urzeczywistnienia nowych zadań, jakie stoją obecnie przed powiatem siedleckim.

Jerzy Blach

WIEŚCI Z KRAJU

W bazie technicznej Państwowego Przedsiębiorstwa Robót Czerpalnych i Podwodnych w Szczecinie remontuje się obecnie pogieblarkę kubiową z własnym napędem „TRYTON”, wydobytą z wody jako wrak. Wejdzie ona do służby przypuszczalnie w końcu marca 1949

RADIO ŚOBOTA, 22. STYCZNIA

5.10 Sygnał czasu. 5.20 Koncert. 6.10 Dziennik por. 6.30 Muz. 7.00 Wiad. 8.30 „Stare i nowe”. 8.50 Muz. 9.15 Aud. Zw. Naucz. Polskiego. 9.30 Wszelchnia Radiowa. 12.00 Wiad. połudn. 12.20 Utwory skrzypcowe. 12.45 Aud. dla wsi. 15.30 „Historia dziadka do orzechów” dla dzieci. 16.00 Dziennik popoł. 16.30 „Harcerstwo idzie naprzód” dla młodz. 16.45 „Przy sobocie po robocie”. 17.45 Aud. Kom. Centr. Zw. Zaw. 18.00 Lekcja języka rosyjskiego. 18.15 „Melodie taneczne”. 18.45 Aud. świetlicowa. 19.00 „O dziele Michała Szołchowa” — montaż literacki. 19.30 Mozart. 20.00 Dziennik wiecz. 20.50 Pogadanka. 21.00 Koncert. 21.45 „Zaczęło się 22 stycznia”. 22.00 Karnawał robotniczy. 23.00 Ost. wiad.

Prenumerujcie
**DZIENNIK
LUDOWY**